

Tam jsme taky v rámci dovči museli zajet.

Protože Hola hola, jaro a chalupa volááá! Takže jsme ráno vsedli na kůň, já nacpala do batůžku něco k jídlu a bohužel jen jednu flašku vody k napití a vyrazilo se. Ale jak, jak se vyrazilo!! Tomu neuvěříte. Já totiž ŘÍDILA! Usedla sem na sedadlo velitele vozu a točila kolečkem před sebou., míchala benzína a byla děsně hyn. Protože jsme jeli zadní cestou. Což obnáší výrazně menší provoz - takřka nic, ale vykoupeno jest to TŘEMA!! příšernejma zatáčkama ☹☹ . Jako, že ale fakt vony sou příšerný. Nebezpečný celý. A ta jedna, tak pod ní je sráz! No! Takže horor to byl ☹ Ale von by to byl horor i kdybychom jeli cestou přední. Páč tam byl zase byl ten provoz, že jo. Takže to máte fučik ☹ . Pro mě je to horor dycinky ☹ .

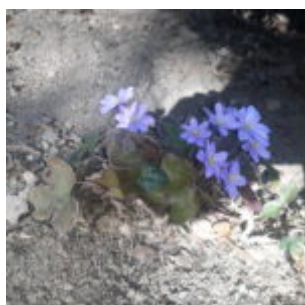
Byl zase krásný den, tak jak k celodenní práci na zahradě potřebujete. A že jí tam na nás čekalo. Bohužel i tý, s kterou se teda ani náhodou nepočítalo. Páč když šel Brtník po zimě pustit vodu, tak..... tak nic prostě. Vůbec nic. Pustil se do zkoumání příčiny a strávil na tom půl dne, jak se snažil to zprovoznit. Voda je, čerpadlo by čerpalo - tedy jako něco dělá, ale vodu to ven nedostane. Rozpojoval, zapojoval čistil a já dle inštrukcí nahazovala, vyhazovala jističe a bez úspěchu ☹ . Což je teda překérka. Nicméně já se pak šla věnovat tomu nejzákladnějšímu a to bylo zbavení zahrady starýho listí.

V tomto týdnu je listí moje prokletí ☹ Nejdřív ho z jedny zahrady po vozejkách vyvážím a posléze ho na další zahradě hromadím, hustím do pytle a odnáším, ať si dlí a tlí na louce. Helejte musím se nepokrytě pochválit. Makala jsem jako celej zoopark -dřela jsem jako kůň a jela jako fretka, občas řvala jako kráááva, to když mi některej ohařů vlítnul do dráhy či jinak "škodil" a byla jsem pilná jako fčelka. Výsledkem je, že jsem v jednom malým člověku shrabala obří plochu a ještě při tom stihla vyčistit 4!!! slovy čtyři záhony! Vytvořila jsem tak krásu velevesmírnou a mohla jsem na sebe být hrdobec. A to jsem ještě stihla pomoci Brtníkovi vytáhnout síť z jezírka s nánosem..... čeho asi.....napadanýho listí.

Ale musím říct, že v jednu chvíli už jsem toho měla plnej chrup. A málem jsem kejvla Brtníkovi na to, že balíme a jedeme domů. Páč už jsem fakt nemohla. Ale!! Ale!! Jak říkával můj trenér na atletice - "KDYŽ NEMŮŽEŠ, TAK EŠČE ZE ŠTYRICETI PROCENT MŮŽEŠ, TAK MAKEJ." No.....tak jsem makala. Motivací mi bylo to, že už mi zbývá fakt jen "kousek" trávníku a nesnesla bych, kdybych odjela a nechala to tam nedodělaný. To by se mi špatně spalo. Může za to máma, která mě učila, že věci musím dotáhnout do konce (takže pak se

Na chalupu!

dotáhnu do konce i já sama □ kolikrát) . No ale.....víte jakej to byl potom krásnej pohled na ten čistej trávník a očištěný záhonky zbavený starýho lupení, stonků a listů.

Probuzenej jaterníček

zástupy čemeřic

Moje krásná čemeřice bílá

Krasavice sněžný!

Krásnej jarní den na chalupě

A ještě jsem v sobě našla sílu, vydloubnout si ze záhonků nějakýho toho “aplégra” , kterýho převezu do novýho. Třeba právě dcerunku tý krásný sněžný čemeřice, kterou jsme pak po návratu zasadila do svýho dočasnýho záhonku u Domečku. Spolu s denivkama třebas, který se mi taky podařilo ještě ze země v rychlosti vydloubnout.

Ohařící museli pořádně zkontrolovat co kde a jak novýho - starýho na zahradě a hlavně taky na louce, kde hodně asistovali Brtníkovi, kterej se dlouhodobě mučil u studny pokusem přemluvit čerpadlo, ať fachá. Bylo skvělý nejen to, že Taliprtka se nevzdalovala, aleeee taky hlavně to, že se sama chodila hlásit. To překvapila děvenka. A protože byla taklenc hodná, stejně jako Rumíček, čekalo na ně před odjezdem neplánovaný překvápko. Po dlouhý době k nám zavítala knírajda Emička a tak se rozjel kolotoč lítání, honiček a blbnutí. Přišlo jim to vhod, protože už dloouho vlastně neviděli jinýho psejka, než jsou oni dva a sousedovic boxerka naproti. Jenže ta ven nechodí, s tou si nepohrajou. Tak si to teď oba vynahradili a lítali tam společně jako tři poděšové.

No a pak se jelo domů. Aby se tam.....odpadlo ☐ ☐ . Byla jsem fakt servaná jak starej plakát a nebyla už schopná ničehož. Jen se najíst, nalejt si bubliny a jít se válet. Stejně jako

Na chalupu!

ostatní, uondáni celodenním pobytem na chalupě. A já na sebe byla hrdobec. Několikanásobně. Nejen pro ten objem práce, co jsem zvládla, ale taky proto, že jsem řídila a to navíc i zpátky, kdy jsem byla stržená jaaaakoooo tooo péro v gauči. Ale dokázala jsem to. □

P.S. Aby těch technickejch zádrhelů nebylo málo, zjistili jsme, že nám totál praskla nádržka od WC. Oproti netekoucí vodě je to ovšem problém nulovej, prostě se bude splachovat kýblem, než se to pořeší.